

Sygn. akt III RC 519/17

POSTANOWIENIE

Dnia 04 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w. T. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Ewa Stępień

P. Ł. T.

Po rozpoznaniu w dniu 04 września 2017 r. w. T.

na rozprawie sprawy

z powództwa: małoletniej P. W. (1) działającej przez matkę K. W.

przeciwko: P. W. (2)

o: alimenty

postanawia

1. umorzyć postępowanie w sprawie,
2. nie obciążać pozwanego kosztami sądowymi, od których zwolniona była małoletnia powódka.

Sygn. akt III RC 519/17

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w. T. z dnia 04 września 2017r.

W dniu 14 lipca 2017 r. K. W., matka małoletniej powódki P. W. (1), złożyła w Sądzie Rejonowym w. T. pozew o alimenty przeciwko P. W. (2), wnosząc o zasądzenie kwoty po 500,- zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu matka małoletniej wskazała, że pozwany obecnie przebywa w A. Ś. i nie uczestniczy w kosztach utrzymania córki, która od września rozpoczyna edukację przedszkolną.

Na rozprawie w dniu 04 września 2017 r. pozwany uznał żądanie pozwu do kwoty 300,- zł. Strony oświadczyły wówczas, że wnoszą o zasądzenie alimentów na rzecz małoletniej P. W. (1) od dnia 01 września 2017 r. i chcą zawrzeć ugodę.

Sąd ustalił, co następuje :

Małoletnia P. W. (1) ma obecnie(...)lata i (...) miesiący, jest córką P. W. (2) i K. W..

Małoletnia P. W. (1) zamieszkuje wraz z matką K. W. oraz rodzeństwem. Pozostaje pod wyłączną opieką matki.

P. W. (2) od dnia 19 czerwca 2017r. przebywa w Z. K.gdzie odbywa karę pozbawienia wolności do 13 sierpnia 2017r.

Dotąd obowiązek alimentacyjny P. W. (2) na rzecz małoletniej P. W. (1) nie został ustalony.

Matka małoletniej nie pracuje, wychowuje pięcioro dzieci i utrzymuje siebie i dzieci z zasiłków rodzinnych, wychowawczych oraz alimentów na pozostałe dzieci.

P. W. (2) na chwilę obecną przebywa w Z. K. gdzie nie pracuje za wynagrodzeniem.

/okoliczności bezsporne/

Na rozprawie w dniu 04 września 2017 r. strony zgodnie oświadczyły, że wnoszą o zasądzenie alimentów od dnia 01 września 2017 r. w kwocie 300,- zł i chcą zawrzeć ugodę. P. W. (2) zgodził się na zasądzenie takiej kwoty alimentów, wskazując że podczas pobytu w Z. K. nie ma większych możliwości zarobkowych.

Przewodnicząca przygotowała projekt ugody zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez strony, który następnie odczytała. Następnie każda ze stron miała możliwość spokojnego przeczytania treści ugody i po jej zaakceptowaniu, obie strony złożyły pod nią własnoręcznie podpisy.

Na mocy tej ugody pozwany P. W. (2) zobowiązał się do płacenia alimentów na rzecz małoletniej powódki P. W. (1) w kwocie po 300,- zł miesięcznie poczynając od dnia 01 września 2017 r. do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności każdej z rat.

/dowód: ugoda z dnia 04.09.2017r. – k. 23 akt/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, których wiarygodności żadna ze stron nie zakwestionowała oraz na podstawie okoliczności bezspornych, także niekwestionowanych przez strony.

Strony w toku rozprawy w dniu 04 września 2017r. zawarły ugodę. Obie strony wyraziły wolę ugody, każda ze stron miała możliwość przeczytania treści ugody przed jej podpisaniem.

W myśl art. 223 § 2 kpc w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne zawarcie ugody, tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymieniona czynność jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza ona do obejścia prawa.

W ocenie Sądu zawarta przez strony ugoda sądowa była dopuszczalna, jej treść była zgodna z prawem oraz z zasadami współżycia społecznego i nie zmierzała do obejścia prawa.

Strony zgodnie ustaliły, że chcą zawrzeć ugodę, nie miały wątpliwości odnośnie umówionej kwoty, która w świetle doświadczenia życiowego nie budziła także wątpliwości Sądu.

Pozwany sam zaproponował uzgodnioną kwotę, niższą niż wskazana w pozwie, uzasadniając to swoim pobytem w zakładzie karnym i przez to ograniczonymi możliwościami zarobkowymi. Na taką kwotę, zważywszy na wskazane okoliczności wyraziła zgodę matka małoletniej. Oczywistym jest, że pobyt w zakładzie karnym, nie jest okolicznością, która zwalnia ojca dziecka od obowiązku alimentacyjnego, bowiem pobyt w zakładzie karnym jest zawiniony przez ojca dziecka, zaś bieżące potrzeby dziecka wymagają zaspokojenia.

Strony wskazały też datę obowiązywania ugody od 01 września 2017r., co również nie budziło wątpliwości Sądu, biorąc pod uwagę, że ugoda podpisana była 04 września 2017r. a alimenty potrzebne są na bieżące utrzymanie dziecka.

Wobec zawarcia przez strony ugody sądowej wydanie wyroku stało się zbędne.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 355 § 1 kpc w zw. z art. 223 § 1 kpc orzekł jak w punkcie 1. sentencji postanowienia.

O kosztach sądowych orzeczono w punkcie 2 sentencji na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jt. Dz.U. z 2016r., poz. 623), uwzględniając ograniczone możliwości zarobkowe pozwanego, zobowiązanego do alimentacji małoletniej córki.